

Temàtiques	AUTOR PAU	AUTORS DE COMPARACIÓ	
	LOCKE	HUME	DESCARTES
Origen de les nostres idees	Idees simples (de sensació i de reflexió) Idees complexes (modes, substàncies i relacions) Negació de les idees inates Empirisme amb trets racionalistes	Percepcions fortes (impressions) Percepcions dèbils (idees) → còpies de les impressions. Idees complexes = agrupació d'idees simples. Empirisme fenomenista	Idees adventícies Idees factícies o fictícies Idees innates (naturaleses simples, veritats universals i necessàries) Racionalisme
Coneixement	Conveniència o desconveniència de les idees. Tipus de coneixement: Coneixement intuïtiu (clar i distint, immediat o directe) Coneixement demostratiu (a partir d'altres coneixements o premisses) Coneixement sensitiu (a través de les nostres idees de sensació)	Conveniència o desconveniència de les idees. Criteri empirista (empirisme psicològic): no pot haver cap idea en la ment que faci referència a l'experiència sense cap impressió corresponent. Empirisme epistemològic: no es poden admetre termes i conceptes en la història de la filosofia que facin referència a l'experiència que no tinguin una impressió corresponent. Crítica als conceptes metafísics	Veritat = idees innates Mètode = procediment que permet trobar les primeres veritats (naturaleses simples) [regles del mètode] → ajuda a evitar la precipitació i la prevenció (evitar l'error). Anàlisi = Meditacions Metafísiques Síntesi = Principis de Filosofia
Coneixement racional- no racional	Admet el coneixement del món per inferència a partir de les sensacions (amb la causalitat com a base) → La causa de les idees de sensació és un “no se què” més enllà de l'experiència. Admet el coneixement de l'ànima per intuïció Admet el coneixement de Déu per demostració	Separa del coneixement racional els conceptes metafísics. Distingeix entre : <u>Àmbit de la raó:</u> relacions d'idees (judicis analítics a priori → matemàtiques) i qüestions de fet (judicis sintètics a posteriori → física) <u>Àmbit de la emoció:</u> ètica, religió i creença.	Barreja diferents tipus de coneixement El món (res extensa = substància extensa) → Idea innata Ànima (res cogitans = substància pensant) → Idea innata Déu (res divina = substància divina) → idea innata
Conceptes metafísics Substància Causalitat	Admet la substància com a una realitat extramental causa de les nostres idees de sensació. La substància la inferim a partir de les sensacions. Diu que és un “no sé què” que produeix en la ment les nostres idees. Admet la causalitat com a una relació que fonamenta el nostre coneixement del món. Inferim la causalitat a partir d'una reflexió simple a partir de les nostres idees.	La substància és un concepte metafísic que no podem acceptar en l'àmbit racional (empirisme epistemològic). És una creença que per efecte del costum de veure sempre juntes determinades impressions i amb ajuda de la memòria ens formem la idea de substància, que no és més que una idea general sense contingut. La causalitat és només una relació d'associació d'idees. No admet la connexió necessària que atribuïm a la relació causa-efecte en l'experiència. No hi ha cap impressió d'aquesta connexió necessària, de manera que no podem afirmar-la. Aquesta crítica posa en qüestió la Física de Newton.	La substància és allò que és en sí i es concebeix per sí mateix. La substància és captada amb evidència de manera intuïtiva com a una naturalesa simple. És una veritat absoluta indubtable (tres classes de substàncies). La causalitat té un fonament empíric, la connexió necessària és una evidència garantida per la substància divina (Déu), causa de totes les coses.